

Sveriges första MOPS att erövra viltspårchampionat

Det hela började år 2010 då min blivande rottweiler-uppfödare Anne-Marit Traaholt på Knertebo's kennel i Norge erbjöd mig och min dåvarande hund, rottweilern Ziccan att följa med på ett viltspårsläger i Årsunda, Gävleborgs län. Det var en fantastiskt rolig och lärorik vecka som slutade med att jag hade en viltspårchampion med mig hem och som lade grunden till mitt fortsatta

intresse i viltspårskogen.

I december 2014 föddes det en mopskull hos min vän och uppfödare Ann-Sofie Karlsson på My-Lous kennel i Ransäter. Min sambo och jag bestämde oss för en liten mopsflicka efter att vi tidigare varit hundvakt till den nyblivna mamman och fallit pladask för rasen.

Att det sedan slutade med att vi åtta veckor senare åkte hem med en tik och en hane ur samma kull är en annan historia.

Jag sa till Ann-Sofie när valparna bara var några veckor, att jag banne mig skulle ge mig på viltspåret med dem också sen. Klart du ska, sa hon, inga konstigheter och så blev det.

Mopsarna var runt tolv veckor när de började hänga med till skogs när storebror och storsyster rottweiler skulle gå spår. När de stora vovvarna hade gått sitt spår fick mopsarna en lekstund tillsammans med mig och klövarna. Första kontakten med klöven kan för vissa hundar vara lite läskig så man får gå varsamt fram och se hur de hanterar situationen, men ändå inte göra någon stor grej av det.

Efter en liten stunds nosande började de knuffa och krasa på klöven. Där och då förstod jag att nu var det dags för en lekstund! Vi kampade och busade med klöven samtidigt som jag fortsatte att ösa beröm över de små

valparna. Just denna lek och dragkamp ökar förmålsintresset och hunden förknippar klöven med något skoj tillsammans med dig som matte eller husse!

Mycket lek med unga hundar

Efter några lektillfällen med klöven fick de gå sina första spår, då kanske de var runt tretton veckor gamla. Jag brukar lägga ett rakt spår på cirka 15-20 m med ganska kort liggtid första gången, så att det inte blir för svårt och för att hundarna ska få lyckas.

Nu hade ju redan jag en kurs med mig i ryggsäcken men det var ändå flera år sedan, samt att reglerna för proven hade ändrats så jag bestämde mig för att fräscha upp det hela och anmälde mig och Jax till en nybörjarkurs hos viltspårdomarna Gunilla Karlström och Ann-Christine Elfsmo i Forshaga.

Ett förväntansfullt gäng hundägare med olika raser slöt upp runt en sprakande brasa där domarna gick igenom upplägget i kursen för att sedan ge oss ut till skogs. Vi fick under fem kurstillfällen lära oss grunderna i att lägga spår samt hur vi på bästa sätt skulle genomföra det med våra hundar.

Taggade till tusen

Efter dessa tillfällen var det i april dags att gå det första spårprovet. Detta klarade Jax galant och han var därmed godkänd i anlagsklassen! Ett spår i anlagsklass har en liggtid på 2-5 timmar och läggs i omväxlande terräng.

Nu var vi taggade till tusen, ett championat skulle vi ha! Vi fortsatte att träna lite på hemmaplan och inväntade fortsättningskursen som skulle starta i augusti.

Vårt första öppenklass spår gick av stapeln den 21 augusti och Jax klarade det med bravur, ett 1a pris! Ett spår i öppen klassen läggs 12-24 timmar innan hunden ska starta och har fler svårigheter än anlagsklassen, bland annat terrängmässigt samt skottprovning.

I slutet av augusti startade vi spårprov nummer två i öppen klassen. För att kunna ansöka om championatet hos SKK krävs det att man först blir godkänd i anlagsklass och sedan får tre 1a pris i öppen klass.

Jax jobbade stenhårt

Denna gång fick Jax problem då det hade ösregnat hela natten och fortfarande gjorde när vi begav oss ut i spåret. Det var även fler av provdeltagarna som fick problem och någon bröt sitt spår. Men lille Jax hade gett sig sjutton på att han skulle hitta den där förbaskade klöven om han så skulle få hålla på till nästa dag. Han jobbade stenhårt för att finna sin klöv, vilket han gjorde till slut. Det räckte dock bara till ett 2a pris denna gång, men oj så stolt jag var över min hund, vilket kanonjobb han gjorde!

Den 9 september var det så dags igen och denna gången fick vi med oss ett 1a pris hem. Nu började jag inse att vi snart kanske hade nått vårt mål, ett viltspårschampionat på mopsen!

Han älskar det och utstrålar en sån lycka

Den 19 oktober var vi återigen på väg till Forshaga, efter några kilometers bilfärd började regnet smattra på vindrutan. Nervositeten började snabbt att infinna sig hos mig och genom en ramsa jag lät vädergudarna få höra mitt missnöje. Väl framme tog Jax sig an spåret och ja, vad ska man säga, han klev på som skjuten ur en kanon! Med en så motiverad och lycklig hund släppte alla spänningar. Att se honom spåra är bland det roligaste jag har varit med om, han älskar det och utstrålar sådan lycka i sitt arbete.

Vi rodde championatet i hamn och lyckan var total! Men det jag kommer bära med mig närmast hjärtat från våra spårprov är när han fick sitt 2a pris, för så stolt som jag var över min hunds intensiva nosarbete då, går inte att beskriva i ord. Han gav inte upp och skulle till varje pris finna klöven!

Nya utamningar

Nu ska vi bara skicka in ansökan om championatet till SKK och under 2017 är det syrran Doriz tur att ge sig ut i viltspårskogen.

Så vill du testa något nytt med din mops, kan jag varmt rekommendera dig att gå en kurs i viltspår. STORT tack till alla som på något sätt gratulerat oss till championatet, ingen nämnd och ingen glömd! ■

Sandra Eliason och

SEVCH My-Lous Son's Of Anarchy Jax, Edsvalla.

FAKTA

Mer information om regler osv finns på SKKs hemsida.

För att finna kurser och domare kan man söka på lokal nivå hos rasklubbar.

Nötblod kan man köpa litervis i de flesta livsmedelsbutiker och klövar kan man be någon snäll jägare att undvara.

Man kan även använda sig av blodpulver om man hellre vill det, men jag tycker det är smidigt att hålla upp och frysa in nötblod i ½ liters petflaskor med pip på, då är det klart, bara att tina upp när det är dags.